

अद्भु

चौरैश्च हन्यते लोकः परचक्रसमागमः ।
संग्रामश्च महाघोरो दुर्मिच्छं मरकं तथा ॥
अद्भुतानि प्रसूयन्ते तत्र देशस्य विद्वदः ।
अकाले फलपुष्पाणि देशविद्वदकारणं” ॥ ० ॥
मत्स्यपुराणे ।

“अतिरुष्टिरनाष्टिर्दुर्मिच्छादिभयं मतं ।
अन्ततो तु दिनादूर्ध्वं दृष्टिर्ज्ञेया भयय च ॥
निरभे वाय रात्रौ वा श्वेतं यान्योत्तरेण तु ।
इन्द्रायुधं ततो दृष्ट्वा उक्त्वापातं तथैव च ॥
दिग्दाहपरिवेशौ च गन्धर्वनगरं तथा ॥
परचक्रभयं विद्यात् देशोपद्रवमेव च” ॥
भासो वनकुक्कुटः ॥ ० ॥ कंसनिधनसूचने हरिवंशः,—
“वक्रमङ्गारकश्चक्रे चित्रायां घोरदर्शनः ।
सलत्पर्व्वणि मही गिरीणां शिखरायिच” ॥ ० ॥
बागोत्पाते स एव ।

“दक्षिणां दिग्मास्थाय धूमकेतुः स्थितो भवेत् ।
वक्रमङ्गारकश्चक्रे क्षत्तिकामु भयङ्करः” ॥ ० ॥
छव्यचिन्तामणौ ।

“वक्राशौचविवेकतत्त्वसुधा लोकाः क्षुधापीडिताः ।
विधा वेदहतास्तथा प्रचलिता वक्राशिनो दुःखिताः ।
क्षौणी मन्दप्रणा नृपाश्च विकलाः संग्रामघोरा मही
प्रेताघातदुरन्तपीडिततरा देवेन्द्रराज्ञोर्मुक्तौ ।
रक्ते शस्त्रोद्योगे मांसास्त्रिवसादिभिर्मरकः ।
धान्यहिरण्यवक्रफलकुमुदाये वर्धिते भयं विद्यात् ॥
अङ्गारपांशुवर्षे विनाशमुपधाति तन्नगरं ।
उपलं विना जलधरैर्विजिता वा यदा प्राणिनो दृष्ट्या ॥
हिंरं वाप्यतिदृष्टं शस्यानामोतिसंजननं” ॥ ० ॥
बुधकौशिकसम्भादे ।

“पक्ष्माः प्रपाते च फलं शरटस्य परोहणे ।
शीर्षे राजश्रियोऽप्याग्निभाले चैश्वर्यमेव च ।
कर्णयोर्नृषणावागिर्नत्रयोर्बन्धुदर्शनं ॥
नासिकायाश्च सौगन्धं वल्ले मिष्टान्नभोजनं ।
कण्ठे चैव श्रियोऽवाभिर्मुञ्जयोर्विभवो भवेत् ॥
धनजाभो वाङ्मूले करयोर्धनदृश्यः ।
स्तनमूले च सौभाग्यं हृदि सौख्यविवर्द्धनं ॥
एष्टे निर्यं महीनामः पार्श्वयोर्बन्धुदर्शनं ।
कटिदये वस्त्रजाभो गुह्ये मृत्युसमागमः ॥
अङ्गे शार्पक्षयो निर्यं गुदे रोगभयं भवेत् ।
उर्व्वोस्तु बाहूनावागिर्जातुङ्गोऽर्धसंक्षयः ॥
वामदक्षिणयोः पादोर्ध्वमणं नियतं भवेत् ।
पक्ष्माः प्ररोहणे चैव पतने शरटस्य च ॥
व्यत्यासाश्च फलश्चैव तददेवं प्रजायते ।
पक्ष्माः प्ररोहणं रात्रौ शरटस्य प्रपातनं ॥
निधनार्थाय भवति व्याधिपीडाविपर्यये ।
पतनान्तरश्चैवारोहणं यदि जायते ॥
पतने फलमुत्कृष्टं रोहणेऽन्यत् फलं भवेत् ।
चारोहणशोर्ध्ववक्त्रे अधोवक्त्रे च पतनं ॥
भवेदिष्टफलं तस्य तत्फलं जायते भ्रवं ।
स्पृष्टमात्रेण यः सद्यः सचेनं जलमाविशेत् ॥
पञ्चगव्यप्राशनश्च कुर्यादकां वलोकनं ।
पक्ष्मीरुपं सुवर्षस्य रक्तवस्त्रेण वेष्टयेत् ॥
पूजयेद्भस्वपुष्पाद्यैस्तदेषु पूजं कुम्भके ।

अद्भु

पञ्चगव्यं पञ्चरत्नं पञ्चाभ्यतं सपक्षवं ॥
पञ्चदत्तकषायश्च निःक्षिप्यावाहयेत् ततः ।
पूजयेद्भस्वपुष्पाद्यैर्लोकपालांस्तथा यद्दानं ॥
मृत्युञ्जयेन मन्त्रेण समिद्धिः खादिरैः शुभैः ।
तिलैर्याहृतिभिर्होममष्टोत्तरसहस्रकं” ॥
पक्ष्मी गृहगोधिका । मृत्युञ्जयमन्त्रस्त्राम्बकमन्त्रः ।
इति विद्याकरः ॥ ० ॥ गर्गसंहितावाहस्यत्ययोः ।
“ये तेषु शान्तिं कुर्वन्ति न ते यान्ति पराभवं ।
ये तु न प्रतिकुर्वन्ति क्रियया अद्भयान्विताः ॥
दाम्भिक्याद्वा विमोह्याद्वा विनश्यन्त्येव देऽचिरात्” ॥ ० ॥
अत्र निमित्तनिश्चयवतोऽधिकारः । अन्यथा
दोषः । इत्याह मत्स्यपुराणं,—
“भिन्नमण्डलनेलायां ये भवन्त्यद्भुताः क्वचित् ।
तत्र शान्तिद्वयं काथ्ये निमित्ते सति नान्यथा ।
निर्निमित्तज्ञता शान्तिर्निमित्तमुपपादयेत् ।
एतच्च तत्तद्विशेषविहितशान्तिविषयं । अन्यथा
वेत्तामण्डलसन्देहे शान्तिर्न स्यात् साधारण-
शान्तिश्च निर्विषया स्यात् । अतएवोक्तं धोमि-
याञ्चवल्केन,—
“यत्र यत्र च संकीर्णमात्मनं मन्यते द्विजः ।
तत्र तत्र तिलैर्होमो गायत्र्या समुदाहृतः ॥
गायत्र्या प्रयतः शुद्धः सर्वपापैः प्रमुच्यते ।
शान्तिकामश्च जुहुयात् गायत्रीमन्त्रैः शुचिः ॥
हन्तुकामश्च नृपतेर्दृष्टेन जुहुयात् शुचिः ।
सावित्र्या शान्तिहोमांश्च कुर्यात् पर्व्वसु नित्यशः ॥
प्रणवत्या हृतिभ्याश्च स्वाहान्ता होमकर्मणि ।
प्रतिलोमा प्रयोक्तव्या फटकारान्ताभिचारके ॥ ० ॥
विश्वामित्रेणापि निमित्तसन्देहे छच्छादीन्युक्तानि ।
यथा,—
“छच्छान्नायगादीनि शुद्धभ्युदयकारणं ।
प्रकाशे च रहस्ये च संश्रयेऽनुक्तकेऽस्तुटे ॥ ० ॥
मार्कण्डेयपुराणं ।
“दिग्देशजनसामान्यं नृपसामान्यमात्मनि ।
नक्षत्रग्रहसामान्यं नरो मुक्ते शुभाशुभं ॥
परस्पराभिवादश्च ग्रहदोषेषु जायते” ॥
तथा,—
“तस्मान्छान्तिपरः प्राज्ञो लोकवादरतस्तथा ॥
लोकवादांश्च शान्तिश्च ग्रहपीडासु कारयेत् ।
भूदोहानुपवासांश्च शस्तं चैत्याभिवन्दनं ॥
कुर्यात् होमं तथा दानं आर्द्रं क्रोधविवर्जनं ।
अत्रोहं सर्वभूतेषु मैत्रौ कुर्यात् पण्डितः ॥
वर्जयेदुभयोर्वाचमतिवादांस्तथैव च ।
ग्रहपूजाश्च कुर्वीत सर्वपीडासु मानवः ॥
एवं श्राभ्यन्त्यशेषाणि घोरानि द्विजसत्तम ।
प्रयतनां मनुष्याणां ग्रहदोषान्यनेकशः” ॥ ० ॥
लोकवादाश्च तत्रैवोक्ताः । यथा,—
“आकाशाद्देवतानाश्च देव्यादीनाश्च सौहृदात् ।
एषिण्यां प्रतिलोके च लोकवादा इति स्मृताः ॥”
ते च सर्वभूतहाकिन्याद्यभिभवशान्त्यर्थं लौकि-
कौषधमन्त्रादयः विषहरीमङ्गलचण्डिकागीतादयः
चैत्यदृष्टादौ क्षेत्रपालदेवतापूजा च । तथा-
चापस्तम्भः । स्त्रीधोऽवरवर्षाभ्यो धर्मशेषान्

अद्भु

प्रतीयादिव्येक इति । धर्मशेषान् श्रुतिस्मृति-
सदाचारेष्वप्रसिद्धानिति नारायणोपाध्यायः ।
भूदोहश्च पात्रं विना भूमौ गौस्तनं निष्पद्य
दुग्धोत्सर्गः । चैतः पूज्यत्वेन ख्यातो ग्रामस्य
दत्तः । तथा च बाणोत्पाते हरिवंशः,—
“अनेकशास्त्रैत्यश्च निपपात महीतले ।
अर्चितः सर्वकन्याभिर्दानवानां महात्मनां” ॥
उपतीमकल्याणी । अतिवादश्च पूज्यमतिक्रम्य
भाषणं ॥ ० ॥ मत्स्यपुराणं,—
“काकल्यैकरवश्रावः प्रभाते दुःखदायकः ।
काको मैथुनकासक्तः श्वेतो वा यदि दृश्यते ॥
उल्लूको वसते यत्र निपतेद्वा तथा गृहे ।
ज्ञेयो गृहपतेर्मृत्युर्धननाशस्तथैव च ॥ ० ॥”
वराहसंहितायां,—
श्रीडानुरक्तो रतिमांसलुब्धो
भीतो रजार्तः पतितो विहङ्गः ।
नासौ गृहस्यस्य विनाशश्चेतु-
र्दोषः समुत्पद्यत आङ्गरार्याः ॥ ० ॥
अद्भुतशान्तिमाह मात्स्ये,—
“गृहे पक्षिविकारेषु कुर्याच्चाभिरतर्पणं ।
देवाः कपोता इति वा जप्रथं सप्ततिर्द्विजैः ॥
गावश्च देया विविधा द्विजानां
सकाञ्चना वस्त्रयुगोत्तरीयाः ।
एवं कृते पापमुपैति शान्तिं
मृगैर्द्विजैर्वा विनिवेदितं यत् ॥”
द्विजैः पक्षिभिः । अपिवा अन्यैरपि ॥ ० ॥ भुज-
वलभीमे ।
“एतौ एवस्वयो गावः सप्ताश्वानव दन्तिनः ।
सिंहप्रसूतिका गावः कथिताः स्वामिघातकाः” ॥ ० ॥
मत्स्यपुराणे ।
“अङ्गे दक्षिणभागे तु शस्तं विष्फुरणं भवेत् ।
अप्रशस्तं तथा वामे एष्टस्य हृदयस्य च ॥
लाञ्छनं पिटकं चैव ज्ञेयं विष्फुरितं तथा ।
विपर्ययेण विहितं सर्वे स्त्रीणां फलं तथा” ॥ ० ॥
अनियत्तद्विषयगमे द्विजानां काथ्यं सुवर्णेन च
तर्पणं स्यात् । शङ्खः “दुःखप्राणियददर्शनदौ हतं
हिरण्यश्च दद्यात्” इति । मात्स्ये ।
“नमस्ते सर्वलोकेश्वर नमस्ते भृगुनन्दन ।
कवे सर्वार्थसिद्धार्थं गृह्याणार्थं नमोऽस्तुते ॥
एवं शुक्रोदये कुर्वन् यात्रादिषु च भारत ।
सर्वान् कामानवाप्नोति विष्णुलोके महोदये ॥
नमस्तेऽङ्गिरसां नाथ वाक्पतेऽथ दृहस्पते ।
क्रूरग्रहेः पीडितानाममृताय नमो नमः ॥
संक्रान्तावपि कौन्तेय यात्रासम्बुदयेषु च ॥
कुर्वन् दृहस्पतेः पूजां सर्वान् कामान् समद्भते” ॥
वैष्णवाभ्यन्ते व्यासः ।
“ग्रहयज्ञैः शान्तिकैश्च किं क्षिप्रं नरा द्विज ।
महाशान्तिकरः श्रीमांस्तुलस्या पूजितो हरिः ॥
उत्पातान् दारुणान् एसां दुर्निमित्ताननेकशः ।
तुलस्या पूजितो भक्त्या महाशान्तिकरो हरिः” ॥
अत्र ब्रह्मपुराणीयो मन्त्रः ।
“नमस्ते वज्ररूपाय विष्णवे परमात्मने साहा”